

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătațe pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

„Onorata casă“.

Sub numirea aceasta a apărut în Nr. 283 (Dec. 12 a. c.) a lui „Ellenzék” un articol, în care se dă expresiune nemulțămirei față cu cele ce se petrec în casa deputaților din Budapesta.

După cum au stat lucrurile în ședința de Sâmbătă din 10 Dec. a. c. „Ellenzék” se aștepta, ca să se ia în casa deputaților deciziuni și concluse însemnate și ca, în urma desfășurării serioase, să se iee măsuri, prin care să se pună pe viitor capet scandalelor, ce se ivesc în parlament. La atari așteptări s'a vădit „Ellenzék” îndreptățit din motivul, că ministrul președinte a enunțat Sâmbătă, că în ședința din 12 Decembrie va dispune să se cetească catalogul deputaților și că față cu cei, care la 10 oare nu vor fi prezenți, se vor aplica măsurile cuviincioase, apoi și din incidentul duelului, ce a avut loc Duminecă între Rohonczy și Hieronymi.

Mai în liniște n'a decurs intrarea nici o ședință ca cea din 12 Dec. ceea ce tare supără pe „Ellenzék”. Se necăjește de o parte când vede, că sala deputaților s'a prefăcut în ședința aceasta într'un salon de distrageri pentru deputații din diferite partide fiind într'o parte vorba despre cele discutate în ședința de sâmbătă de președintele, de altă parte despre duelul de Duminecă.

Punându-se în cele din urmă la ordinea zilei regularea Tisei se trece ușor peste acest obiect. Ionaș constată, că măsurile luate în privința regulării sînt bune și nu e bine a se abate dela ele, căci s'a spesat o grămadă de bani până acum. Lui Horváth i pare reu, că în afacerea aceasta se face atăta vorbă. Aceia cari se ocupă cu regularea, sînt specialiști și își pricep bine lucrul. Să nu le împedecăm activitatea, căci prin aceasta am răpi încrederea locuitorilor dela Tisa. Thaly constată, că afacerea e tare importantă. Fie-care e chemat și are datoria a

contribui cu fapta și cu sfatul întru finalizarea acestei regulări. Mihalcovics arată că cauza nenorocirii dela Szeghedin a fost umplătura unui braț al Tisei pentru crearea satului „Nagy György” pe locul umplut. Până nu se va face un braț nou sau se va deschide cel vechiu, nu se va pute finaliza regularea.

În cele din urmă vine și ministrul președinte la cuvânt spre bucuria sa și a ascultătorilor. Amintesc în trecut regularea Tisei, și arată că de și se întimplă daune prin umplătura făcută, tot sînt mai mari venitele, de oare ce s'a câștigat teren fructifer, care aduce mare desdaunare. Apoi trece la lucrul de Sâmbătă.

Președintele constată, că enunțarea lui Rohonczy a vătămat întreg corpul funcționarilor. Amploiații specialiști ai statului sînt rău plătiți, statul deci va avea amploiați buni, numai dacă îi va și sci prețui și nu le va știrbi cu astfel de enunțări vađa și nu le va răpi bucuria. Provoacă pe toți membri casei fără deosebire de partide a se feri de astfel de enunțări.

Rohonczy arată, că cuvintele lui nu au ținut să vatem corpul amploiaților. El a spus numai pe acei amploiați, cari se ocupă cu regularea Tisei. Recunoaște că ar fi purces în mod neparlamentar și se roagă de iertare.

Hieronymi nu s'a înfățișat nici eri nici ađi. Se vede, că nu voește a se ruga de ertare. Se vede, însă, că prin aceasta s'a terminat afacerea în mod cu mult mai liniscit, de cum s'ar fi acceptat.

Încât pentru discușiunea asupra bugetului ministerial de comunicațiune, ar fi bine să se pună un vël preste ea. Față cu Slovaciei, cu României, indigenii Sârbi, cu Sasi i chiar și cu Armenii și Țigani i se răscolesce și amenință în dreapta și stînga umflându-se ca o broască marele

Maghiar. Când e vorba însă de Germanii austriaci, se retrage și face și alte nefăcute.

Pazmandi pretinde a se provide în bugetul ministrului de comunicațiune și preliminarul căilor ferate și a navigațiunii maghiare, ca se poată fi administrațiunea și în direcțiunea aceasta exclusiv maghiară. La aceasta să se îndrumeze ministrul numit. Croația și Slavonia nu e subînțeleasă.

Afacerea aceasta provoacă lungă desbatere; la un rezultat, fiind timpul înaintat nu s'a putut ajunge.

Memorialul.

Sub rubrică deosebită, cetim în „La Confederazione latina” din Roma, dela 3 Decembrie n. despre memorialul românesc:

„Am primit acest document, pe care îl recomandăm tuturor oamenilor de inimă. Pentru noi cauza Transilvaniei e cauză de familie, fiindcă Transilvania (în înțeles etnic Red.) e țeară latină, e țeară care așteaptă cele mai vii simpatii prin trecutul ei cel foarte nobil și prin nisuițele nu mai puțin generoase ale prezentului.

În memorandum se cere autonomia acelei regiuni, introducerea limbii române în toate ținuturile locuite de Români, numirea de funcționari români, revisiunea legii electorale și autonomia și independența bisericeii propriie.

„Pentru Austria, unica cale de mântuire, între atâtea confusiuni de naționalități, e a seonda aspirațiunile de autonomie, care consimt la o dezvoltare completă a organismelor singuraticelor țeri și crează prin reflex o forță reală, foarte eficace pentru însăși Austro-Ungaria.

Istoria, tradițiunea, și condițiunile de ađi morale, intelectuale, politice a le Transilvaniei justifică acele cereri și noi avem păreri noastre sincere, că diplomația și opiniunea publică vor

sci pătrunde în dreptatea atâtor aspirațiuni spriginind realizarea lor.

„Quod erat in votis!”

Revista politică.

Sibiu, în 1 Decembrie.

Scandalul din casa deputaților Ungariei, este sciut, că s'a terminat cu un duel ridicul. Amëndouă însă, scandalul și ridiculul, fac rotunda prin țiarele capitalelor și sînt tratate cu desprețul și scârbirea ce merită.

„Trebuie să fie ceva putred în statul Transilvaniei ăice „M. P.” din Viena, într'un articol intitulat „Pistoalele magice” „dacă un deputat poate cuteza înaintea națiunii întregi să invinve funcționari înalți că sunt coruptibili și și uită de datorințele lor. De altă parte e foarte notoric, că nici odată n'au înflorit vênătorile după posturi și funcțiuni, ca acum sub regimul lui Tisza.... Era tiszaiana este pentru Ungaria tot odată și era celei mai mari fructificări a nepotismului....” În tonul acesta continuă foaia citată, făcând ridicule „ordaliele” din evul mediu, cu care cred domni că se pot curăți stigmele, care se imprimă din partea deputaților pe frunțile funcționarilor.

dau materie de probă și de indignare presei străine, o seamă din presa ungurească nu se satură destul de contemplarea maghiarizării, nu numai într'una sau în două părți ale Ungariei, ci în toată Ungaria. Ca și cum aceasta ar fi alifia, cu care odată unsă țeară, s'ar vindeca numai decât de toate durerile ei.

Diarele din afară de Austro-Ungaria, nepreocupate de relațiuni cu biroul de presă, se pronunță foarte categoric, că din bugetul austro-unguresc trebuie să dispară deficitul. De aceea cei competenți trebuie să-l combată cu toată energia. „Daily News” conclud, din buget, că Austro-Ungaria nu e în stare să urmărească o politică de

FOIȚA.

României, întemeiătorii imperiului al doilea bulgar, al Asanizilor 1186—1257.

(Urmare.)

Faptele acestea ar trebui de sine înșile să fie îndeajuns pentru a dovedi că noul imperiu bulgar al Asanizilor a fost înainte de toate un imperiu vlahic, deci românesc, și că caracterul lui a fost cu precumpănire acesta.

Ceea ce pare a se opune încă acestei maniere de a vedea, este împregiurarea că frații Petru și Asan au întemeiat imperiul nou la Tirnova, capitala veche bulgară, afară de asta recunoascerea Asanizilor de Vlachi e în aparență contestată de însăși afirmarea lor directă, că s'ar fi coborînd din neamul vechilor Țari bulgari, în-cât imperiul și casa domnitoare ar fi veritabil bulgar și nu vlache. Acea-

sta obiecțiune va trebui să o cercetăm cu amănunțime.

Nimeni nu va tăgădui faptul de sus și dacă cei doi frați vlachi voiau să câștige importantul Tirnova și poporul bulgar, pentru o împreună ridicare în contra Romeilor, trebuiau să se îndrepte cătră vechiul oraș al Țarilor și să facă din el punctul de plecare al rescoalei lor, să implice pe poporul bulgar în revoluția, care avea de scop nimicirea Romaeilor. Nimic nu pricepeau Bulgarii mai lesne, decât ca, după un ucigător de Bulgari romaie din Constantinopole, să urmeze un ucigător de Romaei din Tirnova.

Cât se atinge însă de originea ridicării bulgare, e sigur că ea n'a plecat dela Bulgari, ci dela cei doi frați vlachi, cari precum se va vedea mai târziu, se numesc ei înșii Romani ear nu Romaei sau Latini. Cererea pe care Petru și Asan o adresară împăratului Isaak Angelos și a căreia impetuositate i a atras lui Asan o palmă peste obraz după porunca sebastocratorului Ioan, palmă ce s'a plătit mai târziu

cu atăta sânge romaie, cererea aceasta era relativă, nu la Bulgari, ci la intrarea Vlachimilor în serviciul militar romaie și abia când cererea a fost respinsă în modul cel mai insultător, cei doi frați întreprindători hotărîră a turbura și pe Bulgari, de a se avênta în fruntea lor și, precum Nemanja între Sârbi tindea la ruperea de domina romaieică, tot astfel să lucreze și ei în contra clătînătoarei domnii a casei Angelos.

Dacă Petru și Asan ar fi fost, precum se afirmă din nou, coboritori din vechii Țari bulgari, ridicarea lor ar fi avut o formă foarte simplă. Ar fi trebuit numai ca în Tirnova să se refere la descendența lor și Bulgarii, cari făcuseră încercarea de-a scutura jugul romaie ori de câte ori un descendent veritabil sau mincinos al vechilor Țari implântase flamura independenței, s'ar fi adunat cu entusiasm împregiurul lor). Dar nu se întimplă

¹⁾ ὡς ὁ Θεὸς τοῦ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Βλάχων γένους ἐλευθερίαν ἠδὲδοκῆσε. Nichitas p. 385.

nimic din toate acestea. Bei doi vlachi avură mai întâiu nevoie de-un soiu de profetese și profeti, cari spuneau că e voința lui Dumnezeu ca Vlachimii și Bulgarii să se ridice. Ba de mirare e că însuși sf. Dimitrie trebuie să intervie, carele atât în Patras cât și în Salonichi, se dovedise ca cel mai mare adversar al Slavilor, căci precum Cehii obicînuiau a eși la rășboiu în contra Germanilor, după ce invocase pe sf. Wenzel, așa Romaeii eșiau în contra Slavilor, după ce invocase pe sf. Dimitrie. Acum însă, după pustiirea Salonicului de cătră Normani sfântul își părăsise sanctuarul din orașul grecesc pentru a căuta un nou sanctuar în Tirnova, care nu fusese zidit de Bulgari, ci de Vlachi Petru. Dacă însă Kalopetru avea de gând a influența și asupra populațiunilor grecești nemulțămite cu domnia familiei Angelos, de a i-resturna pe aceștia și de a deveni împărat al Romaeilor, de sigur nu exista un mai bun mijloc decât de-a atrage în joc și pe sf. Dimitrie, patronul apărător al Grecilor, care precum sf. Veit că-

cuceriri sau aneclsiuni. Lipsa de porturi bune și de un litoral întins a înduplecat pe Austro-Ungaria pe politiciii sei precum și pe sferele comerciale a nisui după anectarea Salonului. Politica de căi ferate, adoptată în anii din urmă de Bismarck a potențat încă dorințele Austro-Ungariei. După isvoarele de care dispune Austro-Ungaria astăzi, urmărirea scopurilor politice atinse e imposibilă. În același sens se pronunță „Allg. Ztg.“, făcând o comparațiune între Austro-Ungaria și Italia, foarte măgulitoare pentru cea din urmă. — Să fie aceasta numai o discuțiune academică?

Diare din Germania spun că în Rusia apuseană, spre Galiția, se lucră cu tot adinsul la linii ferate strategice.

Diarelor din Rusia însă le este interzis a scrie despre acele sub pedepsele cele mai aspre.

Organele oficiale rusești asigură că Rusia nu se teme de expectațiunile din „Grenzbote“ și „Polit. Cor.“ despre alianța dintr-un cele două puteri nemțesci. „Noi euntem linisciți, odată pentru că șcim că cauza noastră e dreaptă și pentru că în Europa nu e numai pentru noi important de a nu suferi ca vada Germaniei se crească așa de mare, ca să dicteze legi celorlalte puteri mari. Bine vor face acei ce inspiră pe „Grenzbote“ și „Polit. Corr.“ se nu ignoreze aceasta.“

O lămurire importantă.

Dilele trecute, scrie „Resboiul“, M. Cogălniceanu ridicând în camera cestiunea Arab-Tabiei și dl prim-ministru răspundându-i a dat ocaziunea diarului „Pester Lloyd“ organul oficios al ministrului de externe austro-ungar, să aducă câte-va lămuriri importante, desmițând tot odată nise aserțiuni ale dlui I. C. nu putem treci cu vederea.

Eată cum se exprimă între altele menționata foaie, inspirată pe față de sferile guvernamentale din Pesta:

„Noi n'am fi creșut de trebuință de a urma esemplul dlui Cogălniceanu și a intra în discușiunea unei afaceri, care după opiniunea noastră este deja de mult rezolvată, — dacă oare-cari observațiuni ale ministrului președinte român, mai ales interesul ce l'atribue monarhiei austro-ungare în această afacere, și care, după cât ne aducem aminte, nu stă în deplin acord cu adevărata stare a lucrurilor, nu ne-ar fi provocat la aceasta.

„În declarația sa, d. I. Brătianu a spus între altele, că Europa a însărcinat pe Austro-Ungaria de a aduce

un compromis între Rusia și celelalte puteri în afacerea Arab-Tabiei. După cum stau lucrurile, credem că putem constata că Austro-Ungaria n'a primit o asemenea însărcinare, și nici că i s'a putut da. Controversa de care era vorba, și care interesa mai ales pe România și Bulgaria, avè să fie rezolvată printr'o comisiune internațională prevădută în tractatul din Berlin. Se șcie că această comisiune nu s'a putut înțelege tocmai cu privire la aceea parte ce atinge teritoriul Arab-Tabiei, cu ocaziunea fixării primitive a liniei de graniță româno-bulgară. Este adevărat că în acest stadiu al cauzei, Austro-Ungaria a intervenit cu mult zel și succes, și actualul șef al guvernului din București nu va fi scăpat din memorie că în tot discursul acestei afaceri, diplomația austro-ungară a lucrat cu multă hotărâre pentru România, și că repausatul ministru Baronul de Haymerle, cu scirea guvernului Român și Bulgariei, a propus un compromis, asigurându-i consimțământul puterilor, pe baza căruia s'a ajuns la o soluțiune a cestiunei, ce satisfăcea îndestul aspirațiunile României. Ministrul președinte Brătianu, în menționata sa declarațiune, a recunoscut însuși, deși cu oare care restricțiuni, că România nu perde nimic prin linia de graniță trasă de reprezentanții puterilor semnatară, și a rost de sigur numai o întâmplare că la acest loc a uitat să pomenească de guvernul austro-ungar, care are cele mai mari merite pentru obținerea acelei linii.

„Din contra d. Brătianu a menționat anume de guvernul austro-ungar la alt loc unde aceasta nu era de fel potrivit. El a povestit că s'a cerut dela Poartă ratificarea graniței noi că cei din Constantinopol au stat la îndoială la început, dar mai târziu s'a dat o iradea, care a fost comunicată guvernului austro-ungar, dar nu s'a făcut nici o înțelegere. Această frasă scurtă conține mai multe erori ce ar reclama o rectificare amănunțită, dar obiectul nefiind în destul de important, este de ajuns să menționăm că Poarta, în calitatea sa de putere teritorială, a trebuit să ratifice înțelegerea făcută, întocmai ca și celelalte puteri semnatară.“

„Sultanul a dat într'adevăr aceea iradea și ratificarea liniei nu s'a comunicat numai guvernului austro-ungar, cum a șis d. Brătianu, ci tuturor guvernelor puterilor semnatară tractatului din Berlin. — Acum ar rămânea un singur lucru de făcut, spre a încheia definitiv afacerea: a notifica oficial noua linie de graniță celor două guverne interesate ale României și Bul-

gariei, și a îngriji, ca punctele însemnate pe hartă să fie traduse în fapt.

„Aceasta se putea face de mult. Poate că guvernele puterilor fiind ocupate cu atâtea cestiuni și afaceri au uitat detaliu al unei afaceri creșută de toți ca de mult rezolvată. Observațiunile d-lui Cogălniceanu și declarațiunile d-lui Brătianu în camera română vor avea poate efectul de a reaminti puterilor această omisiune. Austro-Ungaria din parte-i n'are aci datorii particulare; va fi treaba puterilor să se înțeleagă asupra modului în care să se facă comunicarea noului traseu de graniță, guvernului român și celui bulgar. Acesta este actul final natural al afacerii, pentru care numai este necesară o cerere deosebită din partea României sau Bulgariei.“

Față cu aceste lămuriri precise din organul oficios al ministrului de externe austro-ungar, credem, închee „Resboiul“ că cestiunea va trebui să fie relevată în sinul corpurilor legiuitoare.

D. Gladstone și cestiunea egipteană,

„La République française“, dela 2 Decemvre, publică următorul articol:

De mai multe săptămâni am încetat de a discuta afacerile Egiptului. Să fie oare aceasta nepăsare din parte-ne? Nimeni nu o va crede. Nu cum-va întorsătura ce ele au luat ne pare destul de bună, în cât să ne resemnăm pe viitor a primi ceea ce alți vor avea bună voință de-a ne oferi? Ba dău că nu. Atitudinea guvernului englez, de și sunt multe dovești de neotărîre și de îndoială, ne pare dintre cele mai supărătoare. Regina Victoria a trimis la Nil bravele sale trupe din Scoția și din Indii numai și numai spre a restabili statul quo normal spre a restaura autoritatea Kedivului asupra suveranității unei bande de aventurieri, spre a pedepsi pe jefuitori, pe omoritori și pe incendiatori, spre a reda Egiptului regimul bine-făcător care reparase nebuniile lui Ismail. Aceasta s'a afirmat sus și tare. Dar deabia bătălia de cinspredece minute dovedî chiar și celor mai necredincioși că la spatele insurgenților nu era nimic, care să semene cu o partidă națională și că ei înși, în lășitatea lor de bandiți, nu meritară numele de partidă militară, și asistarăm la o schimbare fără veste în opiniunea viingătorilor. Nici nu mai fu cătuși de puțin vorba despre statul quo normal. Măsurile arbitrare, cari rădicau Kedivului până chiar și umbra de putere se urmară repede una după alta. I se impuse umilirea de-a lua din mâ-

nile tribunalelor egiptene afacerea lu Arabi și a complicilor săi; i se interzise, cu toate doveștile cele mai pipăite, de a i acusa de jaf și incendiu, și i se pretinse să i trateze ca pe nise revoluționari, nenorociți, foarte onorabili, ba foarte scusabili chiar.

Presa din Londra, punându-se dintr'un punct de vedere mai puțin virtuos, cere pur și simplu Egiptul pentru Englesi. Cum să discutăm oare cu nise diare, care profesază un dispreț atât de mare pentru drepturile unei națiuni aliate și care mărturisesc că nu recunosc alt principiu de cât interesul țerei lor? A protesta nu va să dîcă nimic. A merința este ridicol. A ne arăta supărați ar fi a invenina afacerea. Ar trebui dar să dovedim șovinștilor englezi că proiectele lor sînt chiar contrarie intereselor Engliterii, și această nu e greu. De aceea dar am căutat articolul publicat de d. Gladstone sub titlul de: Agresiunea contra Egiptului și libertatea Orientului în numărul dela 1 August 1877 în *Nineteenth Century*.

D sa a făcut aceasta după primele și repede succese ale Rușilor, Românilor, Serbilor și Muntenegrenilor în resboiul contra Turcilor. Vădînd pe învingători la S-ta Sofia, opiniunea publică din Englitera se întrebă, înspăimîntată, ce era de făcut. Să apărăm calea noastră spre Indii! strigă un scriitor de talent, d. Dicey. Desmembrarea imperiului turc pune în pericol canalul de Suez: trebuie să-l scăpăm și nu putem face aceasta de cât punînd mîna pe Egipt. Să instalăm o garnisonă la Alecsandria, un vas cuirasat la Port-Said, un reședinte în Cairo, spre a stabili acolo regimul de vasalitate, cu care am reușit atât de bine în Indii.

Eacă o asemănare isbitoare între propunerea d-lui Dicey și politica urmată în acest moment de cătră agoniștii guvernului englez. Cât despre situațiunea care a dat nascere atât uneia cât și celalalte, este mai mult ca sigur că pericolul era mult mai grav în 1877 de cât în 1882. Nici nu este cu puțință o comparațiune între învasiunea rusească și resvrătirea lui Arabi.

(Va urma.)

Scrisori macedonene.

Sărună (Salonic), 15 Noemvre 1882.

Discursul ținut de prea sfinția sa metropolitul României cu ocaziunea deschiderei sinodului pe anul curent, a răsunit prin toate văile și munții peninsulei balcanice și a fost întâmpinat cu salve din partea tuturor Românilor inspirați de ideile patriotice și nobile, de care era și este in-

(Va urma.)

lătorise dela Saxoni la Boemi, călătorea acum dela Salonic la Tirnovo. Dar, cu toate acestea, lucru nu mergea atât de lesne. Bulgarii și Vlachi trebuiau să se razime încă pe Cumani, între cari fără nici o îndoială locuiau și Vlachi pe malul stîng al Dunării. întemeierea regatului sêrbesc sub marele Nemanja, pricinua, după cum se exprimă Ansbert, mari neajunsuri Romaeilor, cari în mai multe rânduri bătuse pe Bulgari. Unirea Țarului vlah al Bulgarilor cu Cumani era însă atât de intimă, încât Kalopetru putu să ofere imperiului german, în certurile acestuia cu Bizantinii, o oaste auxiliară de 40,000 de Bulgari și de Cumani, dacă îl va recunoaște pe el de împărat romaeic. Frideric I. respinsese însă oferirile Serbilor din Diocea; el nu intră nici în voila principelui Vlachelor și Bulgarilor, ci merse neoprit spre Ierusalim. Dar în loc de a ajunge la Iordan, ajunse numai până lângă Saleph; cadavrul fu înmormântat în Antiochia eliberată. Cu greu împăratul Isaak și scăpă viața, la 1190, în lupta cu Bulgarii de lângă

Berrhoea; când aceștia cuceriră Niș și Sophia, ei duseră de acolo la Tirnovo reliquiile veritabilului patron al Bulgarilor; S-tul Ioan din Ryl înlocuî curînd la Bulgari pe romaeizîndul sfînt Dimitrie. El nu putu scăpa însă pe Ioan Asan I nici de trădare nici de ucidere. Fratele mai mic fu ucis la 1196, cel mai mare, Kalopetru, la 1197, amîndoi de cătră Bulgari. Al treilea frate fu ucis de un Cuman, 1207. ²⁾ După legendă căzî însă de mîna sf. Dimitrie din Salonic, neocrotit de Ioan din Ryl, patronul Bulgarilor.

E important a afla cum indicau membri, noiei case vlache de Țari, originea lor. Această cestiune pare deslegată de-o scrisoare a papei Inocențiu III cătră legatul său, ca răspuns la plîngerile regelui Ungariei dela 1204, în care scrisoare papa spune espres, că Petru și Johannicius, cari se coboară din sângele foștilor regi

²⁾ Acropolita p. 236.

nu tind a ocupa ci numai a recupera țeara părinților lor. ³⁾

Cu aceasta pare a se potrivi un pasagi din scrisoarea lui Johannicius (Kalojoannes), împăratul (imperator Bulgarorum et Blachorum ⁴⁾ în care se dîce: Dumneșeu privi la umilirea noastră și ne aduse aminte de sângele și de patria, dela care descindem. Pe lângă această scrisoare, care privită mai de aproape se exprimă cu mare precauțiune și care cerea papei o coroană (1202) precum o avea Petru și Samoil, cari însă nu sînt numiți strămoși (progenitores), mai există ca pendent o scrisoare a lui Basilius ar-

³⁾ duo fratres — de priorum regum prosapia descendentes terram patrum suorum non tam occupare quam recuperare ceperunt. Theiner, Vet. mon Slav. merid. I. p. 36.

⁴⁾ reduxit nos ad memoriam sanguinis et patrie nostre a qua descendimus. Theiner l. c. 15.

chiepiscop din Zagora, cătră același Papă, în care ca motiv, că demn este de o coroană imperială, se citează înțaiu înclinarea lui Kalojoannes, precum și a întregului imperiu pentru biserică română, apoi descendența acestuia din sânge roman (1202) ⁴⁾ Într'o scrisoare anterioară, pe care Kalojoannes o adresase papei Inocențiu, și din care acesta citează un pasagi. Domnitorul Bulgarilor și Vlachelor (Bulgarorum et Vlachorum) dîce de a dreptul că strămoșii săi descindeau din Roma ⁵⁾ (1199?), că prin urmare nu erau Bulgari.

⁵⁾ tanquam heredes descendentes a sanguine Romano. Theiner l. c. pag. 27.

⁶⁾ quod de nobili Urbis Romae prosapia progenitores tui originem traxerint l. c. p. 11.

spirată inima eminentului președinte al societății de cultură „Macedo-Română”, când înaintea țăsturilor Românilor din noul regat, rostea acele frumoase cuvinte, cari au umplut inima de bucurie și au emoționat până la vărsarea de lacrimi pe tot Românul, ce a scuturat crezul păgân grecesc și s'a scutit de influența ideilor pernicioase antinaționali; l-a emoționat, dic, până la lacrimi vădând că părintele comun al Românilor, distinsul metropolit Calinic Miclescu, nu l-a uitat, ci are grige de trista situațiune ce împregiurări defavorabile îi au creat.

Noi Români din această urbe, am cetit cu o deosebită mândrie și tot odată cu o foarte mare satisfacțiune acele frumoase rânduri din discurs, prin care capul bisericii ortodoxe Române, combătea pretensiunile absurde ale patriarhului grec din Fanar, care uitându-și datoria sa de șef al creștinismului, a devenit un agent pan-

Am cetit asemenea cu aceeași satisfacțiune și entuziasm interpelarea dlui Cogălniceanu adresată dlui președinte al consiliului, relativ la independența deplină a bisericii Române și la stăpânirea definitivă a supremației patriarhiei din Fanar ce în aparență, în formă eară nu în fond, există astăzi asupra bisericii autocefale Române.

Organul patriarhiei *Alithia* (Adevărul), răspundând atât la interpelarea dlui Cogălniceanu, cât și la cele două părți din discursul înalt prea sfintiei sale metropolitului României, atingătoare de patriarhie din noua Romă: adevădă la facerea sântului mir și la plângerile metropolitului Român pentru observațiunile făcute de patriarhul ecumenic (?) relativ la amestecul metropolitului în afacerile cestiunei Macedo-Române: a voit pe de o parte a combate inovațiunile introduse în biserica română de primatul României, reproducând în țăisul țiar, spre constatarea adevărului și câteva canoane bisericesci, prin cari în van încearcă a face să se intervadă o abatere a șefului bisericii române dela acele canoane; ear pe de altă parte a arătat nedreptatea plângerilor relative la persecuțiunile și torturile, la cari sunt supuși a suferi țilnic Românii din Turcia, din partea metropolitilor și arhierieilor greci.

În cea ce privește prima combatere, nu ne ocupăm; căci dănsa fiind o afacere cu totul bisericească, ese din atribuțiunile noastre; apoi credem de prisos a mai respunde și noi la o pretențiune a patriarhiei din Fanar, cât de absurdă, atât și de ilegală, precum cu ocaziunea facerii sântului Mir mai multe țiare atât românesci cât și grecesci, din cari cităm pe „Neologos” din Constantinopole, au probat.

Cât privește însă că patriarhul din Fanar n'a persecutat nici de cum mișcarea națională a Românilor din Turcia, aceasta fiind una din atribuțiunile și datorii noastre ca Macedo-Români, ne grăbim a răspunde imediat aducând ca argumente pentru constatarea contrariului celor susținute și publicate fără rușine de patriarhie, una din circulările patriarhicești ce altă dată am publicat prin țiarul „Frățilia întru Dreptate.”

Această circulară este subscrisă chiar de actualul patriarh, care fără rușine și permite astăzi a țagădui un fapt săvârșit de înalta sa sancțiune spre rușinea creștinismului și spre degradarea bisericii ortodoxe care tolerează a fi condusă de un agent al grecismului.

Eacă circulara:

Patriarhia Ecumenică

Circulara patriarhului Constantinopolei către metropolitii și arhierieii din Macedonia, Epir și Tesalia.

Nr. 7098

Prea sfinte metropolit al Pelagoniei, prea onorate exarh al Macedoniei de sus, frate în sfântul spirit și conoșciant al umilinței noastre, d le Mateiu grație vouă și pace dela D-țeu.

Prin patriarhiceasca și sinodiceasca noastră circulară dela 30 Octomyre trecut, am făcut cunoscut și prea sfintiei voastre acele ce Biserica a aflat despre constituirea societății „Macedo Române” în Bucuresci împreună cu câte-va articole din Statutele ei și vă recomandăm discrețiune.

Asemenea vă am făcut cunoscut prin patriarhiceasca noastră epistolă că în privința acestei afaceri nu de mult am transmis înaltei Porți și țacrirurile noastre, prin care descriindu-i afacerea sub punctul de vedere al turburărilor și pericolelor ce amenință înalta poartă și biserica, i'am indicat necesitatea de a recomanda atențiune și grijă către guvernatorii generali locali, ear prin aceștia către sub guvernatorii din jurisdicțiunea lor spre a nu permite direcțiunea scoalelor, bisericilor și altor asemenea stabilimente comune în mâinile străinilor, colaborând la aceasta și frații noștri în Cristos sântii Arhieriei. Și în urma țacrirurilor noastre înaltul guvern a dat instrucțiunile și ordinele necesari.

Deci, credem folositor și recomandăm sântiei voastre, pentru că, pe de o parte cunoscând aceasta să lucreze în înțelegere, în cas de trebuință și împreună cu autoritățile locale, ear pe de altă parte să aibă grijă spre a ține biserica tot deauna în curentul și celor mai mici lucrări a propagandei Române (?) și în cas de trebuință să ceară instrucțiunile și consiliile ei.

Ear grația lui Dumnețeu și nemărginita lui milă fie cu voi.

8 Decemvre 1878.

Este minunată circulara P. S. Patriarhului, când se ocupă cu alta grijă de lucrările societății Macedo-Române, pe care el o numește Propaganda Românească.

E. P. S. Părinte pe Christos lau pus pe cruce și l'au omorît, dar legea creștinească triumfă; căci adevărul și dreptatea totdeauna triumfă.

Cum dar crede p. s. voastră că va putea a nu lăsa o națiune de a trăi! Reveniți din rătăcire p. s. părinte căci mâne va fi prea țardiu.

Societatea Macedo-Română nu face propagandă. Cine vorbește despre soare nu l'propagă, ci îl recunoaște: Soarele există! naționalitatea română există.

Lumea îl vede, îl creată dar nu l'crează. Dumnețeu la creat și nu voi veți pute a l'știnge! Dumnețeu a creat românismul și el va fi și dacă nu s'ar fi constituit societatea Macedo-Română.

Nu cum-va când nu există Chinezi în Turcia am pute face propagandă chineză? Așa dar dacă nu sunt Români, ci numa Greci ai căror agenți ați devenit, de ce vă temeți? Președintele societății Macedo-Române, precum și toți căți se ocupă cu regenerarea fraților lor din Turcia ar fi atunci nisce nebuni, de cari ar ride Grecii și nimic mai mult.

Ei! dar se vede că lucrul nu este cum îl cãntă patriarhia, gazetele și silogurile grecesci.

Nu sânt dar nedrepte plângerile eminentului cap al bisericii române, ci observațiunile p. s. voastre ce faceți fără muștrare de conștiință și fără rușine de diferitele națiuni ortodoxe, cari vau îmbrăcat cu purpură patriarhicească și v'au pus pe sântul scaun al bisericii orientale, nu pentru a le persecuta fără milă și ca un părinte vitreg, precum și faceți, nu pentru a le depărta dela instituțiunile strămoșesci

ridicându-le dreptul de a vorbi și a se ruga lui Dumnețeu în limba ce înțeleg, a îi apăra ca un părinte comun și a le da tot concursul posibil pentru dezvoltarea și cultivarea moștenirii părintesci a fiă-cărei națiuni asupra cărora pe nedrept și fără demnitate stăpâniți.

În fața unei asemenea purtări meschine și abateri marelui dascăl al bisericii orientale, e de datorie fie-cărui român a-și ridica glasul și a țice Grecilor destul cu gălăgia.

E timpul deja ca România, care prin bravura esemplară a filor ei arătată pe câmpiile Bulgariei, s'a ridicat la rangul de regat, rang ce i se cuvine pe lângă celelalte state civilizate, dănsa, țic, e timpul a arăta Grecilor din Fanar că nu mai admite a fi condusă în afacerile sale bisericesci de un panelenist ascuns sub mantaua călugărească, de nisce iene, cari sug fără milă sângele fraților noștri dea dreapta Danubiului de secolii întregi.

Înainte! dar prea sante părinte din România Liberă! Dați bisericii române treapta cuvenită. Dați-i independența deplină și aceasta odată realizată, România Regală se va înmândri; ear noi condamnați de soarte a suferi persecuțiunile și chinurile călugărilor trimiși din Fanar mai mult timp încă ne vom consola cel puțin cu frumoasa voastră pozițiune aspirând tot odată prin ajutorul vostru prin întinderea mânei voastre regenerătoare și salvatoare le scuturarea jugului insuportabil al paneleniștilor călugări din Fanar.

„B. P.”

X.

Varietăți.

* (Parastas solemn.) Marți dimineața după S. liturgie, în memoria neuitatului Mare Archipăstor, a Archiepiscopului și metropolitului Andreiu Bar. de Șaguna, sub pontificatul Păr. Archimandrit și Vicar arhieriepiscopesc, Nicolae Popea, s'a celebrat parastas solemn în biserica din cetate, la care a asistat un public numeros. Corul institutului archidieceșan, teologic pedagogic, a cântat în decursul parastasului responsurile la ectenii și în fine imnul funebral „Româtime mult cercată.”

* (Militaria.) Escel. Sa L M C bar. de Schönfeld în fruntea unei suite numeroase a vizitat alaltăeri mai multe dintre instituturile militare din loc. În spitalul garnizoanei a petrecut aproape doue oare.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiiu) arangiază Duminecă în 5/18 Decemvre a. c. o convenire socială împreună cu joc în sala restaurațiunii „Spaneck” (strada Schewiess), la care să invită toți membrii reuniunii. Începutul la 8 oare seara.

Bilete de intrare a 50 cr. de persoană se află de vânzare în localul „Asociațiunii transilvane” (Strada Cisnădiei Nr. 7.) Sâmbătă după ameați dela 3—5.

* În legătură cu faimele despre pesta bovină din România comisiunea centrală a comitatului Sibiiului, conform ord. ministeriului de agricultură, industrie și comerț a statorit în ședința din 11 Decemvre n. un cerc de pesta bovină pentru comunele următoare: Boiță, Porcesci, Sebeșul superior și inferior, Racoviță, Tălmăcel, Tălmăciu, Sadu, Șina, Poiana, Rod. Comunele aceste au se ține strins în marginile instrucțiunii ministeriale la §. 41 din articolul XX de lege din 1874.

* (Dela Lugoș) se telegrafează la „H. Ztg” în 12 Decemvre n: Pentru postul vacant de vice-comite al comitatului Severin-Carașului României au candidat pe Simonescu,

partida guvernului pe Jakabffy. Lupta electorală va fi foarte vie.

* Un amic de ai noștri din ținutul Sighișoarei ne comunică scirea, că Maghiarii și Maghiaronii din acel ținut să ocupă cu ideea: de a inscena cu Români de acolo o demonstrațiune contra memorandului român. Ni se comunică mai departe, că e prospect pentru Maghiari, de ași afla proseliți. Prevenim faptul împlinit prin scirea aceasta, ca să-i pre-pregătim calea. Față cu incidentul acesta o se fie a bună seamă mai circumspecți Maghiarii și o să l' telegrafeaze întregii prese europene. După cum susține „Pesti Napló” că ar fi trebuit să se întempe cu cel din Maramureș. Nu ne frapeză scirea despre faptul împlinind, nu ne va scoate nici chiar faptul din ori, căci îl vom sci cualifice.

* (Cum se duelează deputații țerei?) La întrebarea aceasta n'avem să răspundem noi. Cetim că dd. Rohonczy și Hieronymi în 10 Decemvre n. punct la 2 oare după ameați s'au aflat în locul, unde deputații cu pricini s'au obicinuit a împușca unul asupra altuia. Condițiunile erau 25 pași distanță cu avans de 5 pași. La semnul dat în interval de 30 secunde duelanții trebuie să puse. Secundanții au aședat părțile învrăjbite în pozițiune. Dănduse semnul au avansat amândouă ținnând pistoalele întinse. Hieronymi a tras, dar n'a nimerit. Rohonczy a negles timpul prescriș și a perdut pușcătura. Părțile au tras sorți pentru alte pistoale și s'au aședat de nou în pozițiune. De astă dată a tras Rohonczy mai întâiu; a țintit la picioarele contrariului, dar glonțul s'a împlântat în pământ. Îndată a tras și Hieronymi, dar glonțul lui s'a împlântat în — aer. Duelanții au rămas sănătoși, așijderea și secundanții. Se țice că pistoalele sânt anume făcute pentru astfel de dueluri nesticăcioase sănătății. De aceea nici legea penală nu urmăresce astfel de distrațiuni „cavaleresci.” Părțile duelanți de astă dată s'au despărțit fără să se stringă de mână și să se împace.

* (Cărbuni minerali la Orlat), se scrie la „Sieb. d. Tageblatt” s'au descoperit. Desgroparea s'a și început. Sânt speranțe de cel mai bun rezultat.

* (O vacă fără stăpân). s'a aflat în țilele aceste pe hotarul Sibiiului.

* (Curcubeu sau Cucurbeu) frumos s'a vățut Vineri dimineața pe la 7 oare la Gherla.

* (Timpul) este încă tot cel văratesc. Vântul care s'a aședat de Luni seara n'a adus nici ploaie nici ninsoare. Nori se preumblă destui pe deasupra noastră, dar afară că țiuia ne mai ascund pe câte un moment soarele și noaptea stelele, nu ne fac nimica.

* Dela Seghedin vine scirea că apa în Tisa crește.

* (Nenorocire pe Dunăre). Dela Bucuresci se telegrafează că în 9 Decemvre n. o naie rusească care comunică între Rusciuc și Odessa a fost spartă în fund de o naie de pasageri engleză în apropierea Tulcei. Căți oameni au perit cu ocaziunea aceasta încă nu se scie.

* (Cutremur, tempestate, zăpadă). În Alpii austriaci s'au arătat în 10 Dec. n. fenomene estraordinare în natură. Hermagora (Carintia) spune: Eri la 2 oare dimineața după ce a premers o tempestate a urmat cutremur de pământ; mai departe din Ischl: 9 oare seara fulgere vehemente; Klagenfurt: în l. c. noaptea fulgere și ninsoare până dimineața. Omeții de 40 centimetri; eri după ameați eară tempestate; Triest: Eri în decursul țilei fulgere, tunete, ploaie

torențială și grindină. Telegramme din Pusterthal anunță ninsore neobișnuită de mare. În Lienz fulgere și tunete. Trenurile comunică cu pluguri de omăși și se întârzie. Pe linia Welsberg-Hof s'au sistat comunicațiunea trenurilor din cauza viscolului.

* (Metropolitul din Ianina) după cum suntem informați, face fel de fel de greutăți și șicane Românilor din eparchia sa. Astfel, ni se asigură că un d. Miltiade X. Moraru din Pind (Epir.) înfățișând spre legalizare un certificat liberat de către primăria comunei sale Lăncesci, prin care se constată că e român, a fost respins de numitul mitropolit nevoind să-i legalizeze actul. Până când această persecuție?

* (Procesul lui Arabi.) Arabi pașa a adresat din arestul său din Cairo o epistolă către redactorul foaiei „Times”, în care dice:

„Domnul meu. Am urmat instrucțiunile date de apărătorii și consilierii mei dnii Broadley și Napier, pentru devotamentul și zelul cărora nu pot mulțami îndestul și m'am declarat inovat de rebeliune contra Chedivului. Ministrii englezi m'au numit adeseori un rebel și nu pot spera, ca ei de odată să schimbe părerea; în realitate este imposibil pentru ei de a face aceasta în momentul de față. Mă voi duce de bună voie în vre un loc, unde va plăcea Angliei ca să trăiesc și voi rămâne acolo, până ce într-o zi va fi posibil Angliei să schimbe părerea în privința mea. Nu mă plâng contra soartei mele, nici contra sentenței, care în tot cazul a stabilit inocența mea cu privire la acușările pentru incendieri și vătăriri de sânge — crime, la care n'am luat cea mai mică parte și cari sunt contrare principiilor noastre politice și religioase. Sciu că modul cum voi fi tratat pe viitor depinde de Anglia și de marinimia poporului britan. Părăsesc Egiptul cu o perfectă încredere în viitor, știind, că Anglia nu poate amâna mult timp reformele pentru care am luptat. În scurt timp controlul anglo-francez va fi înlăturat. Egiptul nu se va mai găsi în mâinile unei mulțimi de funcționari streini, cari ocupă toate posturile cu excluderea Egiptenilor. Tribunalele noastre indigene vor fi liberate de abuzuri, se vor promulga dispozițiuni de legi și, ce este mai important, ele se vor executa. Se va institui o cameră a notabililor, având votul și dreptul de a se amesteca în afacerile poporului egiptean. Cărdul da cămătari de prin state va fi gonit. Poporul englez, vădând aceste schimbări, va fi în stare să înțeleagă, că rebeliunea mea a avut o justificare puternică. Fiul unui Felah egiptean, eu m'am silit din toate puterile se asigur toate aceste instituțiuni bune pentru scumpa mea țeară, pe care o iubesc. Sper, că poporul englez va completa opera începută de mine. Dacă Anglia va îndeplini această mare operă, dând Egiptul egiptenilor, atunci ea va arăta lumii adevăratul scop al lui Arabi, rebelul. Tot poporul egiptean a fost cu mine, după cum eu am fost cu țeara, ce mi este scumpă. Sper, că Egiptul nu mă va uita, când Anglia va termina, cea ce am încercat să fac ed. O repet nu mă plâng de soarta mea. Mă simt chiar fericit și mulțumit cu ea, știind că nefericirea mea a fost mijlocul de a asigura Egiptului libertatea și prosperitatea ce merită să aibă. După ce Anglia își va termina opera sa, atunci ea va permite — aștept cu certitudine aceasta dela umanitatea și iubirea ei de dreptate — se mă întorc în scumpa mea patrie, ca să văd cu ochii succesele umaniei și civilizației sale opere, înainte de a muri. Sunt recunoscător d-lor Gladstone și Granville pentru mijlocirea lor în favoarea mea, precum și că m'au scăpat

dintr'o situație atât de periculoasă. Ei vor recunoaște în curând, că n'am fost un rebel, când m'am pus în fruntea unui popor, care nu cerea decât dreptate. Mulțumesc și lordului Dufferin și lui Sir Edward Malet pentru marinimia arătată mie. Nu voi putea nici odată respăti cât datorez scumpului meu amic, dlui Bluant, care a fost neobosit și nu a cruțat nici banul său spre a mă ajuta la nevoie și necaz, când toți foștii mei amici din zilele bune mă părăsiseră. Nu pot recunoaște în destul silințele neobosite și zelul nobil al domnilor Broadley și Napier, desfășurate în interesul meu și a celorlalți arestați. Mulțumesc poporului englez și d-voastră, domnele redactor, și marele prese engleze, care toată a cerut să avem parte de o judecată imparțială. Mulțumesc de asemenea acelor membri ai parlamentului britanic, cari au vorbit cu atâta nobleță în favoarea mea și mai ales lui Sir Wilson pentru îngrijirea sa bine-voitoare, de care am avut parte cât timp am fost închis. Plec din Egipt cu firma convingere, că precum trec zilele, dreptatea cauzei noastre se va cunoaște tot mai clar și că Anglia nu va avea cauză nici odată să regretze marinimia și umanitatea, arătate unui om, contra căruia primise a se lupta.

„Ahmed Arabi, Egipteanul.”

Loterie.

Mercuri 13 Decembrie n. 1882.

Sibiu: **23 68 38 73 24**

Bursa de Viena și Pesta

Din 12 Decembrie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.70	118.70
Renta de aur ung. de 4%	85.60	85.60
Renta ung. de hârtie	84.65	84.65
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.50	89.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.75	93.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.75	95.50
Obligațiuni urbariale temesiane	97.50	97.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorțire	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.50	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavo-	99.—	98.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țecimei de vin	—	96.50
Sorți unguresci cu premii	116.25	117.50
Sorți de regularea Tisei	108.75	109.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.60	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.30	77.25
Renta de aur austriacă	94.90	94.50
Sorți de stat dela 1860	129.75	129.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	825.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	280.25	281.—
Acțiuni de credit austr.	288.60	290.20
London (pe polița de trei luni)	119.—	119.10
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Napoleon	9.46	9.47
100 marce nemțesci	58.40	58.40

Nr. 241.

[312] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante Valea-Bulzului în protopresbiteratul gr. or. al Abrudului se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sânt:

1. Casă parohială cu două odăi, bucătărie, șură și grajdii;
2. grădină de legumi, lângă casa parohială;
3. folosirea cimiteriului și a două fânațe de 3 cară de fân;
4. dela 80 case, câte o ferdelă de cucuruz, sfârmit, ferdela de 16 cupe;
5. câte o zi de lucru, și venitele stolare, cari toate la oaltă dau un venit anual de 340 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie au de ași subterne petițiunile instruite conform „statutului organic” și a regulamentului pentru parohii,

la subscrisul oficiu protopresbiteral în Abrud, până la terminul mai sus indicat, cu observarea că concurențele are de a se prezenta în parohie în vre o zi de Duminecă, spre a cânta, și a se face cunoscut poporului respectiv.

Abrud, 1 Octomvre, 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Gall m. p.,
ppresbiter gr. or.

Nr. 162

[311] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parohiei de clasa a III-a Malomfalău în protopresbiteratul Mureș-Oșarheiului se deschide concurs într'u înțelesul ven. ordinațiuni consistoriale din 22 Octomvre 1881 Nr. 3051 până inclusiv 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sânt:

- a) 15 Jugere de pământ comasate cu puțină pădure deschilinit computat venitul de juger a 20 fl. 300.
- b) în hotarul Șeușci 1 jug. 121 stângini 25 fl.
- c) în hotarul Mirașteului 2 jugere 941 stângini 60 fl.
- d) dela botezuri a 20 cr. = 4 fl.
- e) dela cununii și estrasc matriculare a 2 fl. 8 fl.
- f) îngropăciuni 17 fl.
- g) dela 60 familie a 1 merță de bucate terțialitatea compete cantorelui 40 fl.
- h) Dela 60 familie câte o zi de lucru a 30 cr. 18 fl.
- i) Casă parohială grădină și Cimiteriu 20 fl. Suma 492 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie au de ași subterne petițiunile lor instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parohii la subscrisul oficiu protopresbiteral al Mureș-Oșorheiului.

Dat în Mureș-Oșorheiu în conțelegere cu comitetul parohial, 21 Septemvre 1882.

Parteniu Trombitaș de Betlen m. p.,
protopresbiter.

[308]

3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător la scoala comunală elementară, cu limba învățământului română-maghiară, acela este de a se umple.

Emolumentele acestui post sânt:

1. 300 fl. v. a., — trei sute florini val. aust., salariu anual solvit în rate lunare anticipative.
2. 12—doisprezece metrii cubici de lemne.
3. Cuartir elegant cu grădină de legumi.

Condițiunile sânt:

Documentele despre stare și profesiune.

2. Documentele despre studiile absolvite.
3. Atestatul de calificățiune.
4. Documentul despre posesiunea limbei maghiare.
5. Documentul despre aplicațiunea de până aci.

Recursele construite și timbrate regulat, adresate către înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică, sânt de a se trimite „comitetului administrativ al comitatului Caraș-Severin în Lugoj până în 31 Decemvre a. c. st. nou.

Se notifică însă că învățătorul denumit are să îplinească și datorințele de cantor; precum și împregiurarea, că recursese construite fals nu se vor lua în considerare.

Topletz (lângă Orșova) în 5 Decemvre 1882.

Consiliul școlastic.

Petru Popescu m./p., Ioane Bacilla m./p.,
jude com. not. consil.

Nr. 147.

[309] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parohiale dela Sereca, protopresbiteratul Orăștiei clasa III-a, se escrie a 3-oră concurs cu termen de 30 de zile dela I-ma publicare în jurnalul „Telegraful Român.”

Emolumentele sânt acestea:

1. din casa alodială anuatim 100 fl. v. a.
2. dela 70 familie câte una ferdelă veche de 21 cupe vechi cucuruz sfârmit, eară dela văduve jumătate și una zi de lucru.
3. Lemne de foc din pădurea comunei.
4. Venitul stolariu satorit în sinodul parohial.

Toate acestea aduc un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parohie au ași asterne petițiunile lor provădute cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul congresului pentru parohii din 1878 oficiului protopresbiteral gr. or., din Orăștie.

Orăștie în 20 Noemvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolau Popovici m. p.,
ppresbiter.

Nr. 97.

[310] 2—3

CONCURS.

Încuviințându-se din partea Veneabilului consistoriu archidiececan instituirea unui capelan lângă bătrânul paroh și administrator protopresbiteral, Ioan Buzdug în comuna Borgoșeni, — pentru ocuparea acestui post se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Venitele împreunate cu acest post sânt:

- a) dela 120 familie a 1 fl., 120 fl.
- b) din toate venitele stolare 130 fl. Suma 250 fl. a. v.

Doritorii de a ocupa acest post, au de ași trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresual pentru parohii, la subscrisul până la timpul indicat.

Borgoșeni în 25 Noemvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 172.

[307] 3—3

CONCURS.

Devenind stațiunea de paroh de clasa a III din Viștea inferioară, protopresbiteratul Avrigului, vacantă, spre întregirea aceleia se escrie prin această concurs până la 25 Decemvre 1882 pe lângă următoarele

Emolumente:

- 1) Una zi de lucru de 180 case, care nefăcându-se se plătesce cu 40 cr.
2. Folosirea cimiteriului bisericicii cu pomelul din trînsul.
3. Un agru de 2 ferdele.
4. Celelalte venite ale epitrafirului crescute mai considerabil de cum au fost până acuma, care toate dau un venit în bani de 312 fl v. a.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh vor avea ași asterne suplucile sale, instruate cu documentele recerute de statutul organic, regulamentul pentru parohii până la terminul susindicat subscrisului oficiu protopresbiteral în Avrig.

Avrig 6 Noemvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parohial.

Vasilie Macsim m. p.,
adm. ppresb.

Anunțiu.

„Se caută un june român agronom, absolut pentru timpul dela 1 Ianuarie 1883 a se adresa către Nicolau Șandor în Oarda de jos posta Gyulafehérvár.”

[314] 1—3